

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 29 Ἰανουαρίου,
Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,291, ἀποκριτικὸν ὅτι διετάχθη τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως τὸν προβληθέντα πόρον διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ τακτικοῦ διὰ δὲ τὰς γολέτας λέγει ὅτι θέλει πληρῶν μόνον ἐν μηνιαῖον ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόρου. — Ἀπεφασίσθη νὰ χωρισθῶσιν ἀκόμῃ δύο μηνιαῖα διὰ τὰς ἰδίας γολέτας ἀπὸ τὰ συναχθέντα χρήματα τῶν λοιπῶν πρισόδων τῶν νήσων, καὶ τὸ Ἐκτελεστικὸν νὰ διατάξῃ, ὅπου ἀνήκει, νὰ ἐκπλεύσῃ τὸ συντομώτερον διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν νήσων. Ὅθεν καὶ ἐστάλη Προβούλευμα περὶ τούτου εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν.
Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,484, διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπενημίζει τὸ Βουλευτικὸν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ ὑγειονομείων καὶ λιμεναρχιῶν νόμου, διὰ νὰ βαλθῇ εἰς ἐνέργειαν ὅσον τάχος, ἐπειδὴ χρεωστοῦνται εἰς πολλοὺς χρήματα δι' ἀγορὰς σίτου, δι' ἐξοικονόμησιν τῆς φρουρᾶς Ναυπλίου, καὶ δι' ἐξόφλησιν ἄλλων ἀναποφεύκτων καθημερινῶν χρειῶν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος οὗτος ἐστάλη προλαβόντως διὰ Προβουλεύματος, ἐστάλη καὶ ἄλλο Προβούλευμα, διὰ νὰ πωληθῶσιν αἱ λιμεναρχίαι κατὰ τὴν ἐγκλεισμένην προσδιόρισιν αὐτῶν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,358, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ τῶν αὐτουργῶν τῆς ἀταξίας καπιτάνων, οἱ ὁποῖοι ἔκαμον τριμερᾶς καταχρήσεις εἰς τὴν νῆσον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ διετάχθησαν τὰ ὑπουργεῖα τῆς οἰκονομίας, τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ ἐν τῷ Προβουλεύματι τοῦ Βουλευτικοῦ προβληθέντα μ' ὅλον ὅτι, ὅσον περὶ τῶν Σκυριανῶν ναυτῶν, τὸ Ἐκτελεστικὸν νομίζει ἄδικον πᾶσαν παιδείαν πρὸς αὐτοὺς, διότι εἶναι ἐκτὸς ἀμφιβολίας ὅτι οὗτοι βιασμένοι καὶ ἄκοντες τοὺς μετέφεραν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,146, ἀποκριτικὸν ὅτι, πρὶν ἀποφασίσῃ τι περὶ τῆς προβαλλομένης ἀλικῆς-παρὰ τοῦ Χ. Χριστόφα Μάρκου, διέταξε νὰ ληφθῶσιν ἀκριβεῖς πληροφορίες, εἴαν ἡ ἐλπιζομένη βοήθεια εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὰ ἐξόδα, καὶ εἴαν δὲν ἐλαττωθῇ τὸ εἰσοδήμα τῆς πλησίον παλαιᾶς ἀλικῆς ἐξ αἰτίας τῆς νέας, καὶ ὅταν ληφθῶσι ταῦτα, θέλει εἰδοποιήσῃ καὶ τὸ Βουλευτικόν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,324, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐξεδόθη διὰ τοῦ τύπου ἡ ἐγκριθεῖσα παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ περὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως διακήρυξις.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,158, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν Μετολογίῳ ὀπλαρχηγῶν γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ διετάχθησαν τὰ δέοντα.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,314, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ διὰ τὴν προβληθεῖσαν ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀπληρώτους δόσεις τῶν ἐθνικῶν προσόδων· ἀντὶ δὲ τοῦ Κυρίου Κ. Πεταλά, διορισθέντος Γενικοῦ Ἀστυνόμου, διωρίσθη εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν ὁ Κύριος Κ. Μιχαλόπουλος.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,523, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ γνώμη τοῦ Βουλευτικοῦ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προβαλλομένης ἀπὸ πατριώτας τινὰς προαιρετικῆς συνεισδοχῆς πρὸς ἑξαπείαν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μετολογίου, καὶ διωρίσθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τὸν πρῶν μητροπολίτην Ἀγτῆς, Κύριον Παρφέριον, Ἀναγνώστην Καραγιάννην, Σωτήριον Βαλτινὸν, Ἰωάννην Τομπακάκη καὶ Γεώργιον Πλέσσου, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτήν.

Ἐ γ χ ώ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Κατὰ τὴν 22 τοῦ παρελθόντος μηνὸς διὰ νυκτὸς ἄραξε πάλιν ὁ ἐλληνικὸς στόλος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μετολογίου, διὰ νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἄλλας ζωτροφίας εἰς τὸ φρούριον αὐτό. Τὸ πρῶτ' ἐξέπλευσεν ἐκ Πατρῶν ὁ ἐχθρικός στόλος, καὶ ἐκινήθη ἐναντίον τοῦ ἐλληνικοῦ. Τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἐσηκώθησαν ἀμέσως καὶ ἀντιπαρετάχθησαν. Οἱ δύο ἐναντίοι στόλοι, βοηθούμενοι ὑπὸ δύο ἐναντίων ἀνέμων ἐπλησίασαν, καὶ περὶ τὴν τετάρτην ὥραν ἄρχισεν ὁ πόλεμος. Δεκαεὶς μόνον πλοῖα ἐκ τῆς Ὑδραϊκῆς μοίρας, καὶ 4 Ψαριανὰ, πολεμικὰ καὶ πυρπολικὰ, ἦσαν ὅλα τὰ ἐλληνικὰ, καὶ πρῶτα αὐτὰ ἄρχισαν τὴν ναυμαχίαν, ἥτις διήρκεσεν ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν μετ' ἐπιμονῆς καὶ πεισμονῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὁ καιρὸς δὲν ἐδόθησε τοὺς ἡμετέρους νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ πυρπολικά, πλὴν οὔτε ὁ ἐχθρὸς ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτοὺς πολὺ. Πρὸς τὴν ἐσπέραν ἀπεχώρησαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ὑπῆγαν πάλιν εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους. Ἡ βλάβη τῶν ἡμετέρων εἶναι μικρά· ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν εἶναι μεγάλη, καὶ ἤθελεν εἶναι μεγαλητέρα, εἴαν ἡ ἐλληνικὴ ναυτικὴ δύναμις ἦτον περισσοτέρα. Καὶ ταιαύτη ἐστάθη ἡ κατὰ τὴν 23 ναυμαχία. Ἐν τοσούτῳ τὰ ἐλληνικὰ πλοῖα ἠναγκάσθησαν πάλιν νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκείθεν, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς νήσους τῶν.

— Ὁ Ἱμπραήμης καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ δοκιμάσῃ ἔφοδον κατὰ τοῦ Μετολογίου, φοβούμενος τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιοσύνην τῆς ἐλληνικῆς φρουρᾶς, καὶ θέλει εὐχαριστηθῇ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν.

Εἶναι γνωστὸν πρὸ πολλοῦ ὅτι κατεσκεύασε διαφόρων σχεδίας, πλὴν μία τρικυμία τὰς κατεσύντριψεν· ἀλλ' ὁ Ἰμπραήμης ἐπιμένων εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ κατασφύαζει ἄλλας εἰς τὸ Κρυνέρι, καὶ δι' αὐτῶν θέλει νὰ κτυπήσῃ τὸ Βασιλαδίον. Λί σχεδιαὶ ἐπιστηρίζονται εἰς Βαρέλια, καὶ ἐκάστη αὐτῶν φέρεται ἐν μέγα κανόνιον.

Τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου τακτικὸν τοῦ Ἰμπραήμης στρατεύμα ἐστὶν 8000. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι μετ' αὐτοῦ καὶ ὀλίγοι Ἀλβανοὶ καὶ Κεῖτες, καὶ ἔως 200 ἵππεῖς. Πισχυὸν δὲ ἔλλειψιν τροφῶν ἔστειλε μέγα μέρος τοῦ ἵππου εἰς Γαστούνην, διὰ νὰ προμηθευθῇ ἐκεῖθεν.

Μεταξὺ Ἀλβανῶν, Κιουταχῆ καὶ Ἰμπραήμη ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀσυμφωνία. Ὁ Ἰμπραήμης ἐπαιρόμενος εἰς τὰ ἐν εὐλοποννήσῳ κατορθώματά του ἐτόλμησε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν σουλτάνον ὅτι εἰς 20 ἡμέρας εἶναι ἱκανὸς νὰ κυριεύσῃ τὸ Μεσολόγγιον· καὶ ὅταν ἐπιωρίσθῃ νὰ περάσῃ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ Κιουταχῆς δυσασετούμενος ἐτοιμάσθη εὐθὺς νὰ ἀναχωρήσῃ μετὰ τὸ στρατεύμα του· ἐκαταπεύσθη ὅμως πάλιν νὰ μείνῃ, πλὴν δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀντενεργῇ, καὶ ἐμπροδίζει, ὡς λέγεται, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρχονται ἐκ Πρεβέζης ζωοτροφίαι εἰς τὸ στρατόπεδον.

Ὁ ἐπαρμένος Ἰμπραήμης ἤλεγχε τοὺς Ἀλβανούς, τῶν ὑποίων ἀρχηγοὶ εἶναι ὁ Μουχουρδάρης Ἄγος καὶ ὁ Γαχῆρ-Ἀμπάξης, ὡς ἀπίστους, καὶ οὕτω τοὺς παρώξυνε παραπλῶ.

— Διὰ Σύρας μὲνυθάνομεν ἀπὸ 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὅτι, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 13 τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰδήσεις, ἐγένοντο μεγάλαι κατὰ θάλασσαν ἐτοιμασίαι εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν παρὰ τοῦ σουλτάνου ἐναντίον μας. Τριάκοντα περίπου πλοῖα μικρὰ καὶ μεγάλα ἦσαν ἐτοιμα εἰς ἐκπλευσιν, καὶ τὸ μόνον ἐμπόδιον ἦτον ἡ ἔλλειψις τῶν ναυτῶν, ἃν καὶ ὁ σουλτάνος πληρόνῃ 500 σχεδὸν γρόσια εἰς ἕκαστον. Μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς καὶ ταχύτητος ἄρχισε πάλιν ὁ σουλτάνος τὴν σύστασιν τακτικῷ στρατεύματος (νιζάμ-ζεδὶτ) καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μητρόπολιν, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς ἐπαρχίας.

Ἡ ἀνάδοσις τοῦ Νικολάου εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν τῆς Ῥωσσίας θρόνον ἔκαμε τὸν σουλτάνον νὰ μετριάσῃ τὸν ὁποῖον κατ' ἀρχὰς συνέλαβε φόβον διὰ τὸν Κωνσταντῖνον.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ Πετροπόλεως διὰ τῆς Ὁδησσοῦ εἰδήσεις δὲν ἔπλυσαν ἀκόμη ἐντελῶς αἱ ταραχαὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

Ὁ τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ πόρτᾳ πρέσβυς, Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγλ' ἔως τῆς 13 τοῦ παρελθόντος μηνὸς δὲν εἶχε φθάσει εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ εὐρίσκετο εἰς τὰ Δαρδανέλια.

Συμπερίληψη

τῆς περὶ συντάξεως κοινοβουλευτικῆς πολιτείας διατριβῆς.

Ἐὰν ἡ κατὰ κληρονομίαν ἐξουσία δὲν εἶχεν ἄλλα παρὰ τὰ ὁποῖα ἀπαξιωθήκαμεν ἄτοπα, ἤθελενεῖσθαι ἀκόμη ὑποφερτὴ· ἀλλ' ἔχει καὶ ἄλλο τι ἀπολύτως ἀνυπόφορον: τὸ νὰ εἶναι δηλ. ἐκ φύσεως ἀπεριόριστος καὶ νὰ μὴν δύναται νὰ περιορισθῇ, τουτέστι νὰ μὴν εἴπωρῇ νὰ περιληφθῇ εἰς ὅρια ἀκριβῆ καὶ σταθερά· ἔχει δὲ τὸ ἄτοπον τοῦτο ὅχι καθὸ κληρονομικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ καθὸ δύναμις μία καὶ ἀδιαιρέτος· ἐπεὶδὴ ἡ ἐξουσία ἐνὸς μόνου εἶναι εὐτυχεστὴ προ-

αυθεντική. Ἰδομεν ὅτι περιορισμένη εἰς μικρὸν τινα ἀριθμὸν χρόνων ἀποκαθίσταται ἀναγκαίως διὰ βίου, καὶ ἐκ ταιαύτης κληρονομικῆς. Ἡ τελευταία αὕτη κατάστασις εἶναι ὅλη ἡ ἀνάπτυξις τῆς φύσεως τῆς πάντοτε κινουμένης καὶ ἐνεργούσης· καὶ οὐδὲ εἶναι πρᾶγμα τόσου δύσκολον, ὅσον τὸ νὰ στήσῃ τις τὸν δρόμον τῆς, ὅταν ἤθελε λάβει δύναμιν ἱκανήν. Τότε μάλιστα ἔχουσα πλείοτερα μέσα ἔχει καὶ πλείοτε-ραν χρεῖαν ν' ἀνατρέψῃ ὅλα, ὅσα τῆς προσβάλλονται ἐμπόδια. Οὐδεμία δὲ κληρονομικὴ ἐξουσία δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ, ἐὰν δελήσῃ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν κυριαρχίαν τῆς γενικῆς δελήσεως· ἐπεὶδὴ ἴδιον τῆς κληρονομικότητος εἶναι τὸ νὰ εἶναι παντοτεινὴ, τῆς δὲ γενικῆς δελήσεως, τὸ νὰ εἶναι πρόσκαιρος, καὶ νὰ εἴπωρῇ ν' ἀνακαλῇται. Ἀκολουθεῖ λοιπὸν κατὰ πάσαν ἀνάγκην ἡ κληρονομικὴ μοναρχία, στερεώσεως χρεῖαν ἔχουσα, νὰ πνίγῃ τὸ ἄξωμα τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας· καὶ ἡ ἀκολουθία αὕτη δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ πάθη μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν· ὅθεν καθεὶς βλέπει μὲ μίαν ἐποπτείαν τί πρέπει νὰ πριέλθῃ ἐντεῦθεν· καὶ ὅτι δὲν πρόκειται λόγος περὶ οὐδενὸς ἄλλου, εἰμὴ περὶ πολέμου αἰώνου, ταχέος ἢ βραδέος, σιγαλοῦ ἢ ὀρμητικοῦ, ὅπως αἱ περιστάσεις ἤθελαν τὸν τροποποιήσῃ.

Ἀς μὴ θάυμασθ' ὅτι καὶ περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ὁ σοφώτατος Μοντεσκέως ἔκαμεν εἰς τὸ ἀθάνατόν του σύγγραμμα παρατηρήσεων, οἷον περὶ τῆς κακοηθείας καὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς μοναρχικῆς διοικήσεως· περὶ τῆς φυσικῆς ῥωπῆς τῆς πρὸς τὴν πολυτέλειαν, ἀσωτεῖαν, ματαιότητα, πρὸς τὸν πόλεμον, πρὸς τὰς κατακτήσεις, τὴν ἀταξίαν τῆς δημοσίου οἰκονομίας, τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ἀνλικῶν, τὴν ἐξευτέλισιν τῶν κατωτέρω κλάσεων· καὶ περὶ τῆς τάσεως αὐτῆς εἰς τὸ νὰ πνίγῃ τὰ καλὰ τῆς παιδείας σπέρματα, καὶ νὰ διαχέῃ εἰς τὸ ἔθνος τὸ πνεῦμα τῆς κοινῆς φότητος, τῆς ἀδουλίας, τῆς ἀμεριμνησίας, καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ. Ὅλ' αὐτὰ πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἀβεύκτως· ἐπεὶδὴ ἡ κληρονομικὴ ἐξουσία ἔχουσα συμφέροντα διακεκριμένα ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐνεργῇ ὡς φατρία τις ἐντὸς τῆς πολιτείας, νὰ διαιγῇ καὶ πολλάκις ἐξασθενίσῃ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν, διὰ νὰ τὴν πολεμῇ, νὰ μοιράσῃ τὸ ἔθνος εἰς διαφόρους κλάσεις, διὰ νὰ ἐξουσιάζῃ μέρος αὐτῶν διὰ μέσου τῶν ἄλλων, νὰ τὰς ἐξαπατᾷ ὅλας διὰ διαφόρων κενῶν φασμάτων, οἷον τίτλων, τιμῶν, προνομίων· καὶ τελοσπάντων νὰ φέρῃ ἐπίσης τὴν σύγχυσιν καὶ ἀπάτην εἰς τε τὴν θεωρίαν καὶ εἰς τὴν πράξιν.

Μεταξὺ λοιπὸν τόσων σφαλμάτων καὶ τόσων δεινῶν, προερχομένων ἀναγκαίως ἀπὸ ἐν ῥιζικὸν σφάλμα: τὸ ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως εἶναι ἀφειμένη εἰς ἓνα μόνον ἄνθρωπον, τί πρέπει νὰ συμπεράνωμεν; ὅχι ἄλλο βέβαια, παρ' ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις πρέπει νὰ ἐμπιστευεῖται εἰς ἐν συμβούλιον συνθεμένον ἀπὸ μικρὸν ἀριθμὸν ἀτόμων ἐκλεγμένων διὰ τινὰ χρόνον, καὶ ἀνακατασκευαζομένων διαδοχικῶς (*)· καθὼς καὶ ἡ νο-

(*) Μ' ὅλας τὰς σφᾶς θεωρίας, καὶ τὰ διὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Κ. Tracy εἶναι δύσκολον νὰ καταπισθῇ ὅτι τὸ μοναδικὸν τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως δὲν εἶναι πλεονέκτημα καὶ συμφερότερον παρὰ τὸ πλεονέκτημα, εἰς ὅσον ἀπεβλέπει τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τῆς. Ἡ πείρα τοῦλάχιστον τὸ ἀπέδειξεν ὡς ταυτοῦτον, καὶ ἡ πείρα εἰς παρόμοια πράγματα εἶναι προτιμότερα τῆς θεωρίας. Μόνον ἐνὰ Κονσταντῖνον (Πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ) ἐδωρίσθη πᾶσι μίαν χωριστὴν ἀπὸ

μεθετένη δύναμις πρέπει να παραδίδεται εἰς συνέλευσιν πολυ-
 αριθμῶν, σχηματισμένην ὡσαύτως ἀπὸ μέλη ὀνομασμένα διὰ
 χρόνον ὁρισμένον. καὶ ἀνακευόμενα κομματικῶς ἀνὰ πᾶν ἔτος.
 Ἰὺ λοιπὸν δύο σώματα συστημένα, τὸ μὲν διὰ τὴν
 θέλησιν τὸ δὲ διὰ τὴν ἐνεργίαν ἐν ὀνόματι παντὸς τοῦ λα-
 οῦ. ὅλα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν παραλλήλῳ·
 τὸ ἐν εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ πρῶτον, καὶ τὸ ἄλλο τὸ δεύτερον
 εἰς τὴν τάξιν, διὰ μόνον τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι τὸ θέλει
 πρέπει νὰ προηγήται τοῦ πράττειν· δὲν πρέπει ὡσαύτως νὰ
 θεωρεῖται ὡς ἀντίζηλα ἢ ἀντικείμενα κατευδεῖαν· τὸ δεύτε-
 ρον ἐξαρτᾶται ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτον, κατὰ τὴν ἐννοίαν
 ταύτην ὅτι ἡ πράξις πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὴν θέλησιν· ἀμ-
 φότερον τελοσπάντων διωρισμένα πρὸς καιρὸν νὰ ἐνεργῶσι
 καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ κοινὸν συμφέρον, δὲν συγχωροῦνται νὰ ἐν-
 ασχολῶνται εἰς συμφέροντα μερικά, οὐδὲ νὰ ἔχωσι δίκαια
 ἀνήκοντα εἰς αὐτὰ ἰδίως· ἄλλο τι παρὰ καθήκοντα δὲν ἔχουν
 νὰ ἐκπληρῶσι, καὶ εἰς μόνην τὴν ἀκριθεῶς αὐτῶν ἐκπλήρω-
 σιν πρέπει νὰ ἀφοσιώνονται, πρὸς εὐχαρίστησιν ἐκείνων,
 ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ διὰ τοὺς ὁποίους τὰ ἐπεφορτίσθησαν.
 Ὁ μικρὸς οὗτος ἀριθμὸς τῶν ψηλαφητῶν ἀληθειῶν διαλύει
 πάραυτα πολλὰς δυσκολίας, καὶ μᾶλλον κάμνει νὰ ἴδωμεν εὐ-
 ρύς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ μέλη αὐτῶν τῶν σωμάτων πρέ-
 πει νὰ ὀνομάζονται· νὰ γίνονται ἑκπτώτα, χρεῖας τυχεύ-
 σης· καὶ νὰ τελειώνωσιν αἱ μεταξὺ τῶν ἀναβυόμεναι διαφοραί.

Ὅσον ἀποδίδει τὰ μέλη τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἡ
 ἐκλογὴ αὐτῶν δὲν ἔχει κάμμιαν δυσκολίαν· ἐπειδὴ ὄντα
 πολλὰ, λαμβάνονται ἀπ' ὅλα τῆς ἐπικρατείας τὰ μέρη·
 δύναται δὲ νὰ ἐκλεχθῶσι κάλλιστα διὰ τῶν ἐκλεκτόρων
 συναβριζομένων εἰς διαφόρους κοινότητας, καὶ πολλὰ ἐπι-
 τηδεῖον νὰ ἐκλέξωσι ὅσω ἢ τρία ἄτομα τὰ πλέον ἄξια, καὶ
 εὐνόητως· ἡ τιμωρία τῶν σφαλμάτων τῶν δὲν παρουσιάζ-
 ζει πολλὰς δυσκολίας· τὰ ἔργα αὐτῶν περιορίζονται εἰς τὸ
 νὰ ὁμιλοῦν, γράβουν, ἐκδίδουν, τροπολογοῦν καὶ ὑποστηρί-
 ζουν τὰς γνώμας τῶν δημοσίων καὶ ὅλους τοὺς ὁποίους ἔ-
 θελαν φαντασθῶν λέγοντες. Διὰ τὴν ἐπιτυχάνουσαν λοιπὸν τὸν
 τῶν συσπόνδων τῶν Ἀμερικανικῶν πολιτείων μόνον ἓνα καὶ τῆς νο-
 τίου Ἀμερικῆς αἱ πολιτεῖαι. Ἀπὸ ἑνός, ἐκλεγμένον πρὸς καιρὸν, μὲ τὰς
 ἀναγκαῖας προφυλάκας, πρέσβηται ἡ εὐδαίς, ἡ πολεμὶς κίνδυνος
 εἰς τὴν πολιτείαν· οἱ πολλοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐμελεῖται πάντοτε
 ὅτιν γεννᾶται ἡ ἀρχὴ εἰς τὰ χρεῖαν ἔχοντα νὰ τελεσθῶσιν ἀνυ-
 περβίως, ἡ εἰς καὶ φιλικῶς, καταντῶσα πολλὰς εἰς στάσεις.
 Ὁρᾷ Σημ. τοῦ σοφοῦ Κροῦτὴ εἰς τὸν Διάλ. Φυσ. καὶ Φιλοσ. Σελ. 148.
 Τὸ ἑλκετικὸν Πολίτευμα κατὰ μέγιστον τὸ κατὰ τὸ 1796 ἔτους πεν-
 ταμελὲς Διευθυντήριον (Directoire) τῆς Γαλλίας, διόρισεν πέντε μέλη
 τοῦ ἑκτελεστικοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν παλαιάσαν ἑθνηκὴν Σύνοδον,
 ἡμετέρας τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Πολιτεύματος, μέλει νὰ ἐξετασθῇ καὶ
 τὸ εὐσεβὲς τῆς ἐκτελ. δυνάμεως κινήσεων, ἰδεῖν ἐπὶ τὸν μεταρρυθμι-
 σιν εἰσπερεῖν, στοχάζεσθαι, νὰ κάμωσι περὶ τοῦτο οἱ παρρησιαστικῶς τοῦ
 ὄντος, ἂν προηγουμένως τοὺς φανὴ δύνασιν ἢ ἀδύνατον νὰ διορίσω-
 σιν ἓνα μόνον Κυβερνήτην, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἀμερικανικῶν πο-
 λιτειῶν εἰσπερεῖν δὴλ. ν' ἀρτίως μὲν τὸ ἑκτελεστικὸν συνθεμένον, ὡς
 εἶναι, ἀπὸ πέντε μέλη· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον (ὁ Πρόεδρος) νὰ λά-
 βῃ πλειοτέραν τοῖα καὶ μάλλον διακεκομμένη παρὰ τὴν ὅποιαν ἔδῃ ἔχει
 ἔχον διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ εὐκολοτέραν ἐκτέλεσιν τῶν πραγμάτων,
 τὰ δὲ ἄλλα τέσσαρα, εἰς τὴν ἑκτελεστικὴν καὶ ταῦτα ἀνήκοντα δύνα-
 μιν, νὰ συνεργῶσι μετ' αὐτοῦ, συσταίνοντα τὸ μερικὸν συμβούλιόν του,
 καὶ καθὲν ἐπιφορτισμένον εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀνὰ ἓνα ἢ δύο κ. ἄδεις τῶν ὑπε-
 ρήσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ παρὸν ἐνεργεῖνται ἀπὸ τοῦς ὀκτὼ
 ὑπουργοῖς. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἕκαστον τῶν ἐκλεγμένων μελῶν πρέπει νὰ
 εἶναι ὑποκείμενον εἰς εὐθύναν δι' ὅσα ἀπορῶσι τὸν λαόν του, καὶ τὰ
 ὅσα ἐκτελοῦνται δι' αὐτοῦ, ἢ μετὰ τὴν ἐγγύτησιν τῆς ὑπογραφῆς του
 παρὰ τοῦ Προέδρου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μένει τὸ πενταμελὲς τῆς
 ἑκτελεστικῆς ἐξουσίας ἄφυστον, τοῦ Προέδρου ἡ ἀξίως καὶ δραστη-
 ρότης ἀρχίζει νὰ δείχνηται τρανότερα, καὶ ἡ Διεύκσις συγκεντρύνεται
 καλλίτερα, ἀπαιλλανμένη ἀπὸ τὸ περιττὸν καὶ ἀνωφελεῖς βῆρος τῆς
 ἐπιπορευομένης, ἡ ὅποια ἴδμεν πόση κακὰ ἐπρεξένησεν εἰς τὸ ἔθνος.

σκοπὸν τῶν, πρέπει νὰ ἔχωσι πλήρη ἐλευθερίαν, καὶ νὰ συ-
 στέλλωνται ἢτοι νὰ διορθώνωνται τότε μόνον, ὅταν ἤθελαν
 ὑπερπηθῇ τοὺς θεμένους τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας κα-
 νόνας. Ἐπὶ λόγῳ τῶν ἐργασιῶν τῶν μάλιστα δὲν ὑπόκειν-
 ται διόλου εἰς εὐθύναν· ὅθεν δὲν εἰσποροῦν νὰ τιμωριθῶσι δι'
 ἄλλο τι, εἰμὴ διὰ σφάλματα ἢ ἐγκλήματα ἀλλότρια τῆς
 ἀποστολῆς τῶν, ὡς καὶ ὅλ' οἱ ἄλλοι πολῖται· καὶ καθὼς οἱ
 ἄλλοι πολῖται, πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν
 καθεστώτων δικαστηρίων, μὲ τὴν προσοχὴν ὅμως ταύτην
 τοῦ νὰ μὴ γίνωνται αἱ μερικαὶ αὐταὶ κατηγορίαι μέσον
 ν' ἀποσπῶσιν ἀρχοντας ὠφελίμους, καὶ νὰ παραλύωσι τὴν
 δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερ. τῆς Ἑλλάδος!

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, Ἀριθ. 18, ἀναγνώ-
 σκω μίαν κατηγορίαν ἐναντίον μου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγ-
 κάζμαι ν' ἀπαντήσω πρὸς ἀθώωσίν μου.

Εἶμαι κλινῆρης περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, καὶ
 οὔτε περὶ τῆς ἀλικῆς ἔχω ἰδέαν κάμμιαν, οὔτε περὶ τῆς ἀνα-
 φορᾶς τοῦ Χ. Χριστόφα, ἀλλ' οὔτε μ' ἐρώτησέ τις περὶ τοτου.

Τὴν δὲ ἀλικὴν, περὶ ἧς γράβει ὁ κατήγορός μου Ἀναστά-
 σιος Λιδωρίκης, εἶχε πέρυσσι ὁ ἡγούμενος τῆς Καισαριανῆς·
 ποῖος δὲ τὴν ἔχει ἐφέτος, ἡμπορεῖ ἕκαστος νὰ πληροφορηθῇ
 ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ κατήγορός μου.

Ἡ ἀλικὴ αὕτη λέγεται Ἀνάδυσος, καὶ εἶναι εἰς ἐνοί-
 κιον δύο χρόνους, καὶ λυποῦμαι ὅτι ὁ κατήγορός μου
 δὲν ἐφρόντισε νὰ τὸ μάθῃ, ἐν ᾧ κατοικεῖ εἰς Ἀθήνας· ἡ ἡ-
 θελεν ἴσως, ἀδίκως καὶ παραλόγως νὰ κατηγορήσῃ, βεβαίως
 καὶ γράβων ὅσα δὲν γνωρίζει.

Ἐν τούτῳ ἄς πληροφορηθῇ ὁ κατήγορός μου ὅτι οὔτε
 πέρυσσι, οὔτε ἐφέτος εἶχον κάμμιαν συντροφίαν, καὶ οὔτε
 ἐφρόντισα περὶ νέας συντροφίας διὰ παρομοίαν ποταπότητα.

Ἡ δὲ παρὰ τοῦ Χ. Χριστόφα (τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω)
 ζητούμενη ἀλικὴ λέγεται γκιώλη, καὶ εἶναι ἀκαλλιέρ-
 γητος ἴσως ἀπὸ ἀρχαίων αἰώνων· καὶ ὅταν αὕτη ἀνειχθῇ
 καὶ καλλιεργηθῇ, τότε γίνεται τρίτη ἀλικὴ εἰς Ἀθήνας,
 καὶ ἄς φροντίσῃ ὁ κατήγορός μου νὰ μάθῃ. Ἐν τούτῳ
 τὸν εὐχαριστῶ, ἐπειδὴ μοι ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἀπολογηθῶ,
 διὰ νὰ μὴ μένω ἀδίκως ὑπὸ κατηγορίαν. Τὴν δὲ προσωπικὴν
 ὕβριν, καὶ τὴν προφανῆ συκοφαντίαν ἄς τὴν διαλύσῃ ὁ
 ὀργανικὸς τῶν Ἑλλήνων νόμος. Τελενταῖον οἱ ἀναγνώσται
 ἐξετάζοντες τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἡμῶν, καὶ διὰ ζώσης φω-
 νῆς θέλουσιν πληροφορηθῇ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 1826 Φεβρουαρίου 2. Χ. Ζαχαρίτζας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φλαρεντίας, 1 (13) Ἰανουαρίου.

(Συνέχεια τῶν περὶ Ῥωσσίας εἰδήσεων.)

Μετὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβεβηκός, ἄλλα αἰσθήματα
 δὲν εἰδείχθησαν εἰμὴ λύπη διὰ τὴν στέγην τοῦ μεγάλου
 ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος ἀφῆρπασε τόσον ἄωρα ἐκ
 τῆς Ῥωσσίας, καὶ σέβας, θαυμασμὸς καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ
 εὐγενὲς καὶ φρόνιμον πολίτευμα τοῦ νέου αὐτοκράτορος, καὶ
 τὴν μεγαλόφυχον σταθερότητα τοῦ μεγάλου δουκὸς Κων-
 σταντίνου.

Βαθυτάτη ἡσυχία ἐπεκράτει, καὶ ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ
 στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἶχαν ὀρκισθῇ τὴν 26 Νοεμβρίου (8
 Δεκεμβρίου) πίστιν πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα.

Τὸν αὐτὸν ὄρκον ἔκαμον τὸ πρῶτ' τῆς ἐπιβούσης 27 ὅλα σχεδὸν τὰ συντάγματα τῆς φρουρᾶς, καὶ ἐπεριμένετο ἡ εἰσὶς τῆς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ τοῦ χρέους καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιούπων, ὅταν μίαν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀνηγέσθῃ τὸ παλάτιον ὅτι τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐφιππου πυροβολικοῦ. καὶ τὸ σύνταγμα τῆς Μόσχας ἔδειξαν ἀντίστασιν. Μ' ὅλον τοῦτο οἱ εἰρημένοι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ ἐφυλακώθησαν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα τῶν πυροβολιστῶν εἶπεν ὀρκισθῆναι πίστιν πρὸς τὸν νέον αὐτοκράτορα.

Ἀλλ' ὅμως Τρακόσιαι ἕως τετρακόσιαι ἄνθρωποι ἐκ τοῦ συντάγματος τῆς Μόσχας ἐξεληθόντες μὲ ἀναπεπταμένας σημαίας, ἔβαινον πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Γερουσίας ἀναγορεύοντες αὐτοκράτορα τὸν μέγαν δούκα Κωνσταντῖνον.

Τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ συνέρχεται εἰς αὐτὴν τὴν πλατείαν καὶ εἰς τὴν τοῦ παλατίου. Ὁ αὐτοκράτωρ κατέβη μόνος καὶ χωρὶς ἀκολουθῶν εἰς τὸ μέσον τοῦ λαοῦ, ὅπου ἔλαβε τὰς πλέον ζωντὰς καὶ γενικὰς μαζιυρίας τῆς εὐνοίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ ἀποστασία τῶν δύο λόγων τοῦ συντάγματος τῆς Μόσχας ἐξηκολούθει· ἐσχηματίσθησαν εἰς τετραπλευρον τάγμα ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου τῆς Γερουσίας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐπὶ τῇ ὁκτὼ ὑπαλλήλων ἀξιωματικῶν, καὶ ἠνώθησαν μὲ αὐτοὺς ἄνθρωποι τινὲς καλλωπισμένως ἐνδεδυμένοι, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐδοῦναι τοὺς διεστραμμένους σκοπούς. Ἐκ δὲ τῆς ἐσχάτης τάξεως τοῦ λαοῦ πολλοὶ τοὺς ἐπερικύκλουν ἀνακράζοντες τὸ Οὐρρά (hourra).

Ἡ παρουσία μιᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως προθύμου καὶ πιστῆς ἦτον ἀπαραίτητος. Ἐντεῦθεν ὁ αὐτοκράτωρ, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τάγμα ἐκ τοῦ συντάγματος τοῦ Πρεσβυτερίου, ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόπον, ὅπου ἦτον ὁ σωρὸς τῶν στρατιωτῶν, μὲ σταθερὰν ὅμως ἀπόφασιν νὰ μὴ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀπολύχωνται ὅλοι τῆς πειθοῦς οἱ ἱσώποι.

Τότε ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Πετροπόλεως, ὁ Κόμης Μιλοραδοβίκης ἐπαρουσιάσθη εἰς τοὺς ἀποστάτας, ἐλπίζων ὅτι αἱ παραινέσεις του ἠμποροῦσαν νὰ τοὺς κάμωσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ χρέος των· ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένων τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς μὲ βολὴν πιστόλας, ὅθεν ὁ στρατιώτης ἀπέθανε τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Τοιοῦτον τόλμημα δὲν μετέβαλεν οὐδαμῶς τὴν γενναιοφυσίαν τοῦ αὐτοκράτορος· ἡ σταθερότης καὶ ἀγαθότης του ἐδεικνύοντο ἐπίσης μὲ τοὺς εἰρηνικοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἔπεμπε πρὸς τοὺς ἀποστάτας, καὶ προαγορεύων συγχρόνως εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐὰν δὲν ὑποταχθῶσιν ἀμέσως, ἤθελαν τιμωρηθῇ ἀναποφεύκτως πρὸς παραδειγματισμὸν οἱ πρωταῖτιοι τῆς ἀποστασίας.

Πολλὰ στρατιωτικὰ σώματα παρεκάλουν ἐν τούτῳ ἐνθέρμως τὴν Ἀ. Μ. νὰ τὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τιμωρήσωσι τοὺς ἀποστάτας.

Ἐν τούτοις οἱ ἀποστάται ἠυξήθησαν διὰ τῆς ἐνώσεως τινῶν ἐπιλέκτων, καὶ στρατιωτῶν τοῦ ναυτικοῦ τῆς φρουρᾶς.

Ἀλλὰ φθάσας αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς Πετρούπολιν ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἐν τῶν συναγμάτων τῆς μείρας του (τὸ τῆς Μόσχας) κατεστη ἑνοχὸν ἀποστασίας, ἐδραμε μόνος εἰς τοὺς στρατῶνας, καὶ χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, κατέπεισε, νὰ ὀρκι-

σθῶσιν ὑπακοὴν καὶ πίστιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐξ λόχους τοῦ ῥηθέντος συντάγματος, οἱ ὅποιοι χωρὶς νὰ δώσωσιν ἕως τότε τοιοῦτον ὄρκον, ἀπεποιήθησαν μ' ὅλον τοῦτο ν' ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῶν ἐξεληθόντων εἰς τὴν πλατείαν τῆς Γερουσίας. Ἐντεῦθεν ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐξ αὐτῶν λόχους, τοὺς ἔφερεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, προθύμως ἐπίσης καὶ αὐτοὺς νὰ βάλωσι τέλος εἰς τὴν στιγμήν ἐκείνην τῆς ταραχῆς.

Ἀλλ' ἠγλίζεν ἐν τούτῳ ἡ νύξ· ὅλοι τῆς πειθοῦς οἱ τρώποι ἦσαν τελειωμένοι· ἡ φωνὴ αὐτῇ τοῦ μητροπολίτου δὲν εἰσηκούσθη, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἠναγκάσθη τέλος, ἂν καὶ μετ' ἐλάχιστον ἐλπίσιν, ν' ἀποφασίσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν.

Ἔστησαν κανόνια, καὶ μὲ ὀλίγας βολὰς ἐναντίον τῶν ἀποστατῶν ἐλευθέρωσαν τὴν πλατείαν· τὸ ἱππικὸν ἔδραμε κατόπιν τῶν ἀδυνάτων λειψάνων τῶν ἀποστατῶν, καὶ τοὺς κατεδίωκε πανταχῶς. Διωζίσθησαν φυλακαὶ νὰ περιτρέχωσι τὰς ὁδοὺς, καὶ εἰς τὰς ἐξ τῆς νυκτὸς πᾶν κίνημα ταραχῆς κατέπαυσεν ὁλοτελῶς· οἱ ἀποστάται ἔρριπτον τὰ ὅπλα, ἢ παρεδίδοντο εἰς τὴν διάκρισιν τῶν καταπολεμούντων αὐτούς. Εἰς τέσσαρας μόνους ὥρας αἱ φυλακαὶ ἐκράτησαν ὑπὲρ τοὺς 500 ἐξ αὐτῶν, καὶ οἱ πλέον ἑνοχοὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν ἐδλήθησαν εἰς τὰ δεσμά. Προσωρινῶς δὲ ἐκομίσθησαν εἰς τὸ φρούριον τῆς Πετροπόλεως.

Τὴν 6 ὥραν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἡ διὰ τὴν ἐνθρόνισίν του δοξολογία ἐψάλη ἐπὶ παρουσίας του, παρόντων καὶ ὕλων τῶν αὐλικῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχόντων.

Ἡ ἡσυχία ἀπεκατέστη εἰς τὴν μητρόπολιν.

Μεγάλην μὲν λύπην ἐπρεξένησε τοιοῦτο συμβεβηκός, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦν πάλιν νὰ μὴ μετριάσωσιν αὐτὴν, καὶ νὰ μὴν ἐμβάλωσι βέβαια χρηστὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας ἢ ἀρετῇ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐλαμπρύνθη εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὁ αὐτοκράτωρ, τὸ καλὸν πολίτευμα τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλ, τὸ ὁποῖον ἐστεφανώθη μὲ τόσον εὐτυχὴ ἐκδοσιν, καὶ ἡ πίστις, τὴν ὁποίαν ἔδειξε τὸ ἔλον σχεδὸν τῶν στρατευμάτων, καὶ τοῦ λαοῦ. Ἄν καὶ τῶντι ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἢ μὲ τοὺς ἀποστάτας συγκεινωνία ἦτον πανταχόθεν ἐλευθέρα, κἀνὲν σῶμα ἀθρόον, οὔτε σημαντικὸς ἀριθμὸς πολιτῶν ἠνώθη μὲ αὐτοὺς, ὀλίγοι δὲ μόνον ἐκ τοῦ χυδαίου ὄχλου, καὶ ὀλίγοι στρατιῶται, καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι μεθύοντες, ὑπῆγαν νὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτούς.

Ὅλα τὰ συντάγματα ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς στρατῶνάς των, καὶ τὸ τάγμα τοῦ ναυτικοῦ τῆς φρουρᾶς, δεῖξαν εὐλιν κρινῇ μετάνοιαν καὶ δόσαν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλ, ἐσυγχωρήθη γενναίως παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἐπανέλαβε τὴν σημαίαν, ἥτις τοῦ ἀφαιρέθη κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος τὴν προλαβούσαν ἡμέραν.

Πρέπει τέλος ν' ἀναγγελθῇ πρὸς παρηγορίαν ὅλων τῶν φίλων τῆς εὐταξίας, ὅτι ὁ νέος αὐτοκράτωρ ἐπεβεβαίωσε ἀμέσως τὰς ἐξωτερικὰς αὐλὰς, ὅτι ἡ πολιτικὴ του θέλει εἶναι ἀκολουθία τῆς πολιτικῆς τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ προκατόχου. εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ ἡ ἡ Εὐρώπη δεκαετὴ ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην.